

Lucia Sanchez Saornil

Nisa Durdu

08.02.2022

İçindekiler

Mujeres Libres	3
İberyâ Devrimi	3

Lucía Sánchez Saornil... Şair kimliğiyle de tanınan, İberya Devrimi'nin ve anarşist kadın örgütü Mujeres Libres'in (Özgür Kadınlar) yaratıcılarından biri olan Lucía Sánchez Saornil, 1895'te Madrid'de dünyaya geldi.

Küçük yaşta annesini ve erkek kardeşini kaybedince babası ve kız kardeşine bakmak zorunda kalarak çalışmaya başladı. Bir yandan da sanat okulunda resim eğitimi alıyordu. İlk şiiri henüz 18 yaşındayken yayımlandı.

İlk yıllarda şiirlerini, kadınlara yönelik sansürü atlatabilmek için erkek ismi kullanarak, Luciano de San Saor takma adıyla kaleme aldı. O yıllarda İspanya'da ortaya çıkan ultraist hareketten etkilenerek avangart ve erotik şiirler yazdı. İlerleyen yıllarda mücadeleyle tanışıkça, şiirleriyle devrimci düşünceleri uyandırması gerektiğine karar vererek politik şiirler yazmaya başladı. Ve önceden bir parçası olduğu avangart sanat akımı ultraizmi burjuva olarak nitelendirdi.

1916 yılında telefon operatörü olarak çalışmaya başlayan Saornil, çalıştığı şirkette örgütlenen grev sonrasında anarşist sendika CNT'ye katıldı. 1933'te Madrid'de CNT'nin yazı işleri sekreteri oldu. 1936 İberya Devrimi'ne giden süreçte her geçen gün büyüyen anarşist mücadeleyi yazdı. Solidaridad Obrera, Mother Earth, Tierra y Libertad, Umbral gibi anarşist yayınlarda birçok yazısı yayımlandı.

Mujeres Libres

“En adi köle, evinin eşiğinden içeri girer girmez bir lord, bir efendi kesilir. Tek dürtüsü evindeki kadınlar için bağlayıcı bir düzen kurmak olur. Sadece on dakika öncesinde burjuva aşağılamasının ateşten gömleğini giymek zorunda olan bu adam, bir tiran gibi kabarır ve bu mutsuz yaratıkları sözde aşağı oluşlarının ateşten gömleğini giymeye zorlar.”

Lucía Sánchez Saornil, 1936'da yoldaşları Mercedes Comaposada ve Amparo Poch ile birlikte Mujeres Libres'i kurdu. Madrid'de doğan örgüt, sadece iki sene içerisinde tüm İberya'da 147 grup ve 20 bin üyeye ulaşarak bir federasyona dönüştü.

Mujeres Libres, anarşist hareket içerisinde bir kesim tarafından son derece olumlu karşılanırken, bir kesim de “ayrılıkçılığa” neden olacağından ve “feminizme düşme tehlikesi” taşıdığından bahsedilerek eleştiriyordu. Fakat kadınlar bunu reddettiler.

Mujeres Libres “Biz feminist değiliz ve hiçbir zaman olmadık. Biz erkeklere karşı savaşmıyoruz. Birlikte çalışmak ve birlikte mücadele etmek zorundayız yoksa toplumsal devrimi asla başaramayız. Fakat biz bir kadın örgütüne ihtiyaç duyuyoruz çünkü kendimiz için mücadele etmeliyiz.” diyerek, kadınların özgürleşmesinin, “yok sayılarak köleleştirme, üretici olarak köleleştirme ve kadın olarak köleleştirme üçgenine” meydan okuyarak mümkün olacağını söylüyordu.

Mujeres Libres, kadının özgürlüğünün ancak kapitalizme ve devlete karşı verilen bütünlüklü bir mücadele ile, anarşizmle mümkün olacağını savundu. Mujeres Libres kadınların bireysel gelişimi için okullar açıyor, dergi çıkarıyor, radyo yayıncılığı yapıyor, mücadeleyi İberya'nın dört bir yanında örgütleyordu.

Bu yayın çalışmalarıyla ulaşamayan kadınlar için, örgütün gezici propaganda grupları İberya'yı köy köy geziyordu. Mujeres Libres'in toplamda 14 sayı yayınlanan dergisinin ilk sayısı aynı gün tükendi. Lucía bu derginin de editörüydü.

İberya Devrimi

19 Temmuz 1936'dan itibaren devrime aktif bir şekilde katılan Lucía cephede CNT gazeteleri Juventud Libre ve Frente Libertario için savaş tarihçiliği yaptı. İlk köylü ve işçi kolektiflerinin örgütlenmesinde rol aldı.

Madrid'de kesintisiz bombardımanların olduğu bir gece radyoda “Madrid, Madrid, benim Madrid'im” şiirini okudu. Diğer milislerin yerini alabilecek kadın işçi tugaylarının kurulmasını önerdi ve milisler ve aileleri arasında bir irtibat servisi örgütledi.

1937'de Valencia'ya döndü ve Mujeres Libres'in genel sekreterliğini üstlendi. Aynı zamanda anarşist Umbral gazetesinin genel yayın yönetmeniydi.

Orada ömür boyu hayat arkadaşı olacak olan América Barroso ile tanıştı. Mayıs 1938'de uluslararası dayanışma örgütü Solidaridad Internacional Antifascista'da bir süre basın ve propaganda sekreterliği yaptıktan sonra İberya genel sekreterliğini devraldı.

Franco ordularının işgali sonrasında sevgilisi ile birlikte Paris'e iltica etti. Paris'in Naziler tarafından işgal edilmesinin ardından anarşist ve lezbiyen oldukları için toplama kampına götürülme ihtimaline karşı América ile birlikte 1942'de İberya'ya geri döndü. Bir süre kaçak yaşadığı Madrid'de Mujeres Libres'i yeraltında yeniden örgütlemeye çalıştı. Madrid'de fotoğraf editörü olarak çalışırken faşistler tarafından fark edilince Valencia'ya gitti. Lucía burada sanatla uğraştı, resimler yapıp şiirler yazdı ancak hiçbirini yayınlamadı. Tek şiir kitabı 1938'de yayınlanan "Romancero de Mujeres Libres" idi.

Lucía, yaşamı boyunca kadın özgürlük mücadelesini örgütledi. Kadının, özgürlüğünü şimdi şu anda kazanmak zorunda olduğunu vurgulayarak devlete ve kapitalizme karşı verilen mücadelenin ataerkiye karşı verilen mücadeleden ayrı tutulamayacağını söyledi. Nisan 1937'de yapılan Mujeres Libres kongresinde konuşan Lucía, kadınların cephe gerisine çekilmesi ve militarizasyon tartışmalarına, "Savaş her şeyden önemlidir diyenlere sesleniyoruz. Evet, her şeyden önemlidir ama özgürlükten değil, yaşasın devrim!" diyerek karşı çıkmıştı.

Lucía lezbiyen olduğunu hiçbir zaman gizlemedi. América Barroso ile ilişkisini özgürce yaşayarak kadın eşcinselliğinin normal kabul edilmesinde önemli bir rol oynadı. Anneliğin kutsanmasına karşı çıkan Lucía, annelik kavramının kadını biyolojik bir nesneye indirgediğini söyledi: "Bir anarşist için, işçiden önce insan vardır, anneden önce kadın olmalıdır."

2 Haziran 1970'te meme kanseri nedeniyle hayata veda ederken bizlere özgürlük için hiç durmadan mücadeleyle dolu bir yaşamı miras bıraktı. América Barroso, Lucía'nın mezar taşına şu sözleri yazdırdı: "Peki ama... Umudun öldüğü doğru mu?"

Önce İberya yarımadasının
Kadınları ayaklandı.
Masmavi gökyüzüne karşı,
Ayaklarını sağlam basarak
Alev alev yollarda,

Işığa gebe ufuklara doğru.
Yaşamın vaadini doğrulayarak,
Geleneğe meydan okuyoruz.
Acıdan doğmuş yeni bir dünyanın,
Sıcak kiline biçim veriyoruz.

Bırakın da geçmiş
Kaybolsun hiçlik içinde!
Düneye niye aldıracağız ki?
Kadın sözcüğünü
Yeniden yazmak istiyoruz.

Dünyanın kadınları ayaklandı önce,
Işığa gebe ufuklara doğru.
Alev alev yollarda,
İleri, ileri...
Işığa doğru!

Lucía Sánchez Saornil

Anarşist Kütüphane

Nisa Durdu
Lucia Sanchez Saornil
08.02.2022

30.04.2022 tarihinde şuradan alındı: karala.org

tr.anarchistlibraries.net